

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 129/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/05 a v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 78/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. marca 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej

len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 129/05 a v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 78/07.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že v roku 2005 podal okresnému súdu žalobu, o ktorej bolo vedené konanie pod sp. zn. 6 C 129/05, rozsudkom okresného súdu bola jeho žaloba zamietnutá a *„odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu. Pritom odvolací súd rozhodol brutálne chybné... Týmto bolo preukázané, že obidva súdy podvádzali sťažovateľa, sú vykonávateľom kriminálneho justičného svinstva“*.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že 29. mája 2007 podal okresnému súdu návrh na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 6 C 129/05, o ktorom bolo vedené konanie pod sp. zn. 21 C 78/07. Ďalej uviedol: *„zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. D. B., ktorá je členkou komanda sudkýň a jej hlavnou činnosťou je porušovanie zákonov, justičný teror a obštrukcie...*

výpalníckym spôsobom sa domáha poplatkov, hoci vie, že sťažovateľ nemá príjmy... Je to osvedčená metóda komanda sudcov, vymáhať poplatky a následne zastavenie konania pre nezaplatenie poplatkov...

Sudkyňi B. je však vlastnosť páchať justičný teror vlastná a rozbíjanie spravodlivosti ju uspokojuje, má dobre chránený chrbát štáto- mafiou v súdnictve...

JUDr. B. rozhodla uznesením 21C 78/07-13 tak, že konanie zastavila a tak si vynútila zbytočné odvolacie konanie.

Sťažnosť u predsedu Krajského súdu nenašla oporu, akoby aj mohlo. Ved' Okresné súdy s Krajským súdom sú súčinne v porušovaní zákonov a kryjú kriminálny výkon súdnictva!“.

V sťažnosti sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom z dôvodu nepriaznivej majetkovej situácie.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné práva D. B. garantované čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 a čl. 13 medzinárodného dohovoru

v znení protokolu č. 11, ktorým je Slovenská republika viazaná; čl. 14 - zákaz diskriminácie medzinárodného dohovoru.

II.B Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje v celom rozsahu uznesenie OS BA II 6C/129/2005-59 zo dňa 08. 11. 2005, rozsudok KS BA 6Co/5/2006-69, uznesenie OS BA II 21C/78/2007-13 zo dňa 11. 07. 2007 a prikazuje Okresnému súdu Bratislava II bezodkladne konať.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 200.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.D. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť trovy konania a náklady na ustanoveného advokáta v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 12. marca 2008 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči zákonnej sudkyňi v namietanom konaní, ale aj voči sudcom všeobecných súdov.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom obviňujú zákonnú sudkyňu, ako aj sudcov všeobecných súdov z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú ich zaujatosť pri rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonnú sudkyňu, sudcov všeobecných súdov, a tým v podstate aj samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov

konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako aj verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2008